

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Лаглер К., керівник департаменту бізнес-консультування,

Targit GmbH Österreich (Відень, Австрія)

Інвестування – досить крихкий і надзвичайно сприйнятливий до будь-яких змін процес. На динаміку інвестицій безпосередньо впливає розвиток техніки, державні податки і витрати, нормативно-правова база, рівень освіти, відкритість економіки, ступінь досконалості грошово-кредитної політики, соціально-політичне становище в суспільстві, рівень розвитку ринкової, в тому числі інвестиційної інфраструктури тощо. Різноманіття факторів, що впливають на рівень інвестування, робить інвестиційні процеси погано передбачуваними. У зв'язку з цим чітко зрозуміла необхідність адекватної та своєчасної інвестиційної політики, яка якби не гарантувала, то хоча б збільшувала надію, що обсяг інвестицій в наступному році буде достатнім для підтримки певних темпів економічного росту країни [1].

Відтак, цілі політики розвитку держави, які полягають в забезпеченні стійких темпів економічного зростання, в планомірному поліпшенні добробуту і підвищення якості життя своїх громадян, на рівні інвестиційної політики знаходять своє втілення в наступних цілях:

- формування інвестиційного клімату;
- регулювання інвестиційної активності;
- підвищення ефективності використання інвестицій.

Досягнення поставлених цілей інвестиційної політики передбачає вирішення таких першочергових завдань:

- створення ефективно функціонуючого ринку цінних паперів з розвиненою системою кредитно-фінансових установ;
- підвищення ролі державних інвестицій в структурній перебудові економіки;
- стабілізація норми інвестицій на рівні, необхідному для досягнення запланованого зростання ВВП в наступному періоді;
- формування стабільної і справедливої нормативно-правової бази, яка встановлює рівне становище як для вітчизняних, так і для іноземних виробників та інвесторів;
- створення сприятливих умов для залучення іноземних інвестицій;
- досягнення та підтримка фінансової стабільності як необхідної передумови активізації інвестиційних процесів;
- здійснення заходів щодо поліпшення фінансового стану господарюючих суб'єктів, ліквідації кризи неплатежів, реструктуризації боргів, справедливого ціноутворення тощо.

Держава може впливати на інвестиційну активність за допомогою низки різних інструментів. На розміри інвестиційної діяльності безпосередньо впливають:

- зміна облікової ставки і норми обов'язкового резервування, які є інструментами грошово-кредитної політики;
- зміна податкових ставок і надання податкових пільг (податкова політика);
- збільшення або скорочення бюджетних витрат (фіскальна політика);
- застосування різних методів амортизації основних фондів (амортизаційна політика);
- зміна фінансування наукових досліджень і розробок (інноваційна політика) і т.д. [2]

Отже, інвестиційна політика тісно пов'язана з іншими складовими частинами єдиної економічної політики держави і спирається на них у вирішенні поставлених перед нею завдань. А значить, аналіз теорії і практики інвестицій повинен враховувати цей взаємозв'язок і розглядати інвестиційну політику як сукупність заходів держави щодо регулювання процесів формування матеріально-фінансової бази для інвестиційної діяльності в країні і її ефективного використання в цілях досягнення стійких темпів економічного зростання.

Література

1. Про інвестиційну діяльність [Електронний ресурс]: Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. – Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua>.
2. Череп А. В., Інвестиційна політика України в сучасних умовах нестабільності / А. В. Череп, А. Г. Іванова // Економічний простір: збірник наукових праць. — 2011. — №47. — С. 133-137.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Луценко О.Ю., студент 2 курсу магістратури факультету економіка і підприємництва

Прасол В.М., доцент кафедри підприємництва та бізнес-адміністрування

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Інновація відповідно до міжнародних стандартів є кінцевий результат інноваційної діяльності, що одержав поширення в вигляді нового або вдосконаленого продукту, впроваджене на ринку, нового або вдосконаленого технологічного процесу, використовуваного в практичній діяльності.

Інноваційна діяльність базується на таких основних принципах:

- пріоритет інноваційного виробництва над традиційним;
- ефективність інноваційного виробництва;
- адаптивність.

Діяльність інноваційно активного підприємства спрямована на використання результатів наукових досліджень і дослідно-конструкторських